

[Aksel Larsen.]

kan jeg på mit partis vegne sige, at vi er særdeles tilfreds med det lovforslag, der her behandles. Det opfylder inden for et begrænset område det krav, som vi kommunister, så længe vi overhovedet har haft en prislovgivning i Danmark, har stillet til prislovgivningen: at prisforhøjelser ikke skal være tilladt, før deres nødvendighed er dokumenteret over for myndighederne og myndighederne har givet tilladelse til disse prisforhøjelser.

Gang på gang, når vi her i tinget har diskuteret prislove eller tilsvarende love, har jeg på mit partis vegne fremført dette synspunkt, og gang på gang er mit synspunkt blevet afvist af de vekslende handelsministre. Det glæder mig, at regeringen nu er blevet klar over, at man må gå i denne retning, at det er nødvendigt at bevæge sig i retning af det, der hedder prisstop.

Jeg kan kun beklage, at det foreløbig kun drejer sig om de områder, der falder ind under monopoltilsynet. Jeg kunne ønske, at vi fik en almindelig priskontrollov igen, og at denne almindelige priskontrollov kom til at indeholde klare og utvetydige bestemmelser om avancebegrænsninger og bestemmelser om prisstop, affattet på samme måde som den bestemmelse, der foreslås her: at prisforhøjelser ikke må sættes i kraft uden forudgående godkendelse. Vi burde have haft noget sådant forlængst; når regeringen nu foreslår det gennemført på dette begrænsede, omend ikke uvigtige område, er der måske håb om, at den vil komme til den overbevisning, at den bør gå videre, hvorved den, omend med en ubehagelig lang forsinkelse, vil kunne opfylde de løfter, den gav arbejderne den 13. april i fjor.

Det vil efter min mening være af uhyre stor betydning, om vi på vort hjemlige område får standset tendensen til prisstigninger. Jeg tror, at det, man her foreslår, vil virke i den retning; men hvis det, der har stået i aviserne om visse planer om forhøjelse af kornpriserne, er rigtigt, er jeg bange for, at dette vil virke i modsat retning. Jeg ved ikke, om bladenes forlydender er korrekte, men jeg benytter lejligheden til at sige, at jeg håber ikke, regeringen vil gå med til planer om så drastiske forhøjelser af priserne på hjemmeavlet hvede og rug som dem, der er blevet luftet.

Endelig har jeg et par bemærkninger til de ærede medlemmer hr. Thorkil Kristensen og hr. Weikop.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen konstaterede, at det, regeringen her foreslår, er i strid med det forlig, der i sin tid blev afsluttet om monopolloven. Nu troede jeg i min naivitet, at den diskussion, vi havde i sidste uge, havde gjort det klart, at en hel del forudsætninger var bristet, og man kan ikke nu klare sig ved at pukke på et forlig, som blev indgået under en helt anden regering — men det kan vi lade ligge. Forholdet var, så vidt jeg forstod, at den daværende regering gav efter for presset fra borgerlige partier om at slække mere og mere på priskontrollen, så at der til slut af priskontrol kun blev tilbage loven om tilsyn med monopoler og konkurrencebegrænsninger. Jeg finder, at sådan som den økonomiske situation er, sådan som befolkningens levevilkår er, og i betragtning af, hvor farligt det vil være, hvis priserne får lov til at stige, er det yderst rimeligt, at man ikke holder sig til bogstaven i det forlig, som dengang muligvis — jeg siger „muligvis“, for jeg ved det jo ikke — blev aftvunget socialdemokratiet, men gør noget i retning af, hvad der foreslås her.

Det ærede medlem hr. Weikop mente, at også retsforbundet vel ville være betænkeligt ved noget som det, her foreslåede. Jeg kan ikke forstå, at det ærede medlem hr. Weikop tror det. Det ærede medlem ved jo lige så godt som vi andre, at før valget var retsforbundets slagord hovedsagelig: lad folk være i fred for statens formynderi! Så må det ærede medlem da kunne begribe, at retsforbundet med begejstring vil stemme for yderligere statsindgreb.

Handelsministeren (Philip): Jeg vil gerne takke for den modtagelse, lovforslaget har fået i de fire af tingets partier.

Det spørgsmål, der først og fremmest er til diskussion, er jo, om man skal have en forudgående godkendelse af prisforhøjelser. Det forekommer mig, at man i al almindelighed må anse det for praktisk, når godkendelse overhovedet skal finde sted, at den da kan ske på forhånd, således at vedkommende ikke risikerer bagefter at skulle ned sætte sine priser. Det må vel i al almindelighed være en praktisk fremgangsmåde, at